

Stk. 2. Lov nr. 117 af 13. april 1938 om biografteatervæsenets ordning §§ 20-23 ophæves.

§ 3. Loven gælder ikke for Færøerne og Grønland, men kan ved kgl. anordning sættes i kraft for Grønland med de afvigelser, som landsdelens særlige forhold tilsiger.

Bemærkninger til lovforslaget.

Forslaget blev fremsat for folketinget i folketingsåret 1967-68, 2. samling, men blev ikke færdigbehandlet. (FT 1967-68, 2. samling, tillæg A. sp. 2887, folketingets forhandlinger sp. 2785 og 3658).

Spørgsmålet om berettigelsen af den gældende censurordning for film har i nogle år givet anledning til betydelig offentlig debat. Man har i diskussionen specielt hæftet sig ved, at filmcensurens godkendelse var nødvendig også for at vise en film for et voksent publikum. Udviklingen er på andre kulturelle områder gået i retning af, at det i stadig videre omfang er overladt til den enkelte borger selv at tage stilling til de eksisterende påvirkningsmuligheder. På denne baggrund fandt justitsministeriet det naturligt, at censurspørgsmålet blev taget op til ny vurdering. Der nedsattes derfor i 1963 et udvalg med den opgave at overveje, om der burde ske ændringer i den gældende ordning vedrørende censurering af film, og i bekræftende fald at udarbejde forslag herom. Udvalget skulle som baggrund for sin indstilling gennemgå de foretagne undersøgelser om filmens påvirkning af sit publikum, særligt blandt børn og unge, og de vigtigste udenlandske censurordninger. Udvalget afgav betænkning (betænkning om filmcensur, nr. 468/1967) i december 1967.

Lovforslaget bygger på denne betænkning og er i det væsentlige i overensstemmelse med det udkast til lov om filmcensur, der findes i betænkningen s. 40.

Af udvalgets forslag skal nævnes følgende hovedpunkter:

1. Voksencensuren foreslås afskaffet.
2. Børnecensuren opretholdes med de to hidtidige aldersgrænser ved 12 og 16 år.
3. Der foreslås meget væsentlige ændringer i censurens organisatoriske opbygning. Ændringerne står i forbindelse med, at censurens opgave efter forslaget alene bliver at tage stilling til, i hvilket omfang film skal kunne tillades for børn. Man lægger derfor vægt på, at såvel den pædagogiske som den psykologiske — og eventuelt psykiatriske — sagkundskab er repræsenteret i censurorganerne. Den afgørende ændring af censurens opgave har endvidere ført til, at man har fundet det rigtigst, at afgørelsen i ankeinstansen

træffes af et særligt sagkyndigt ankenævn, fremfor som nu af justitsministeren.

De gældende censurbestemmelser i §§ 20-23 i lov nr. 117 af 13. april 1938 om biografteatervæsenets ordning er gengivet i betænkningen s. 11. Idet der i øvrigt henvises til de bemærkninger til udvalgets lovudkast, der findes i betænkningen s. 41-42, skal vedrørende de punkter, hvor lovforslaget fraviger udvalgets udkast, bemærkes følgende:

Til § 1.

I stk. 1 er foretaget en ændring, som alene er af formel karakter. Man har ved affattelsen — i forbindelse med formuleringen af § 6 — ønsket at præcisere ansvaret for overholdelsen af såvel 12-års grænsen som 16-års grænsen.

I § 1, stk. 4, i udvalgets udkast er optaget en bestemmelse svarende til den gældende lovs § 20, stk. 2, hvorefter censuren ved sin godkendelse af en film kan betegne den som særligt egnet til forevisning for børn eller børn under en bestemt alder, jfr. betænkningen s. 32. Bestemmelsen har til dels sin baggrund i, at censuren hidtil har truffet afgørelse om godkendelse af udenlandske børnefilm som afgiftsfri i henhold til § 22, stk. 3, i loven om film og biografier. Ved bekendtgørelse nr. 58 af 11. marts 1968 er afgørelsen fra den 1. april 1968 i stedet henlagt til Det danske Børnefilmnævn.

Efter at censurens opgaver med hensyn til afgiftsfritagelse er bortfaldet, har man fundet, at der ikke er tilstrækkelig begrundelse for at opretholde censurens adgang til at betegne en film som særligt egnet for børn. Man lægger herved vægt på, at det vil være uheldigt, at 2 forskellige sagkyndige organer skal kunne tage stilling til spørgsmålet om en films egnethed til forevisning for børn. Hertil kommer, at bestemmelsen i den gældende lovs § 20, stk. 2, som anført i betænkningen s. 32 i de senere år kun har været anvendt i meget ringe omfang.

Til § 5.

Til stk. 2.

I henhold til den gældende lovs § 23 skal der for censurering af film betales en afgift, der fastsættes af justitsministeren. Det indvundne afgiftsbeløb